

472. Та си распаса копривенъ поѣсъ. *М. 136.* Да ми искарашъ златни пелени, —, златни поясъ, Да си поѣмъ машкото дете. *В. 2.* Захважътъ ся други-тѣ (момичета) една за другъ за поясе-тѣ отдирѣ. *Ч. 7.* Поѣс-чето ѣ съ сребарни чапразчета. *З. 82. 2)* талия: Кржста ѣ (пояса) бѣше запасанъ съ нѣколко важи. *Л. Д. 1874 р. 242. 3)* поколѣние: България грѣбова отъ ново да са природи въ младий поясъ. *Л. Д. 1876 р. 135.* Не е чловѣкъ да мысли и да ся грыжи само за себе и за сегашный поясъ хора, нѣ грыжи ся и за слѣдъ себе, и за унцы и за прѣунцы. *Л. Д. 1873 р. 201.* Колко пояси хора сж измрѣли и отъ тѣхъ не останалъ нито прахъ. *ib. 1872 р. 127.* Пятъка ся казва „засѣвки“ у момѣкъ-тѣ. Нѣколко сладкопойкы момы ся згласжтъ и пѣжтъ близу при нѣщовы-тѣ. Тукъ има седемъ нѣщовы на крѣсть едни върху други, и седемъ сыта. Въ сыта-та има чисто брашно, орѣхы, врахели и годежный-тѣ пърстень. Седемъ дѣтца мжжы, кои-то да сж „първешны“ и „истерсачета“, държжтъ сыта-та—Момы-тѣ пѣжтъ особны пѣсни, кои-то сж пълны съ благополучія до седемъ пояса съ юнашкы дыркы. *Ч. 78. 4)* вереница, стала птицъ: И тогава теменъ поесъ лебеде отвѣднжжъ се огрѣше отъ сребърно—червена свѣтлина. *Тб. 19.*

Поѣж Поѣмъ (*Мак.*) *и. дл. 1)* поѣ: Едно момиче прѣзморче В море биволи покше, За злат ги синѣир държеше. *Д. 76, 10. 13—14.* Янкула коня поеше Съ Негошко вино, Благушко. *М. 97.* И канила свой деверъ Янкула, Да го гостить съ господарски манджи И го пуи съ блага медовина. *М. 159.* 'Сж лето сенка ти пра'ефъ, Студена вода те поефъ. *М. 477.* Ёй ёлдаши, ёй моѣ кардаши! Харно коньо, коня ми гледайте, На бунаро ёуда го пойте. *В. 58.* Да си викне Юда хикимѣйика, Да си дойде на край земе, Да си лечи Брахиль крале; Билька да гу пон, Немой младу да погине. *Вв. 82.* Мой мили боже! не пой едного съ крушева чорба, а другиго съ жлчка. *З. 17. 2)* орошаю: Хиляды малкы вадичкы съ быстра вода пояхъ (*arrosaient*) тѣзи хубавы мѣста. *Т. 305.* Това плодоносно поле ся пон отъ много изворы. *Л. Д. 1870 р. 81.* Ливаде-то да ся поятъ само съ бистра вода, въ сушижъ. *ib. р. 183.* **Поѣне** *с. с.:* И за поение-то трѣбува да ся знае рядъ и мѣра. *Л. Д. 1873 р. 276.* Косидба-та ся продлѣжава още, а слѣдъ неж начина пѣкъ поение за отавъ. *Л. Д. 1870 р. 185. у Ц. поѣж.*

Правда *с. ж. 1)* правда: Правдата ѣ сѣбога правда. *Кн. 113.* Правдата — кисела, а кривдата — сладка. *ib.* Правдата надвива на кривдата. *ib. 2)* право: Ви нѣмате никаква правда надъ момичето. *Л. Д. 1875 р. 152.* За кож правдъ то имъ ся ищи? Правда по силнаго тамъ владѣе Нѣ сж' ступани на своя вещи Всѣкы по волѣ тамо бѣснѣ! *Гн. 58. 3)* привиллегія: Л. Робертъ си продаде правдата надъ тази машина на Д. Сентъ Лежере. *Л. Д. 1875 р. 115.*